İşçi Sözü

Vicdan ve Adalet Nöbeti İstanbul'da
N. Cemal > 4
Venezüella'da neler oluyor?
Mustafa Eker > 8
Cezaevleri, Tek tip elbise ve Kılıçdaroğlu
Kıvılcım Can > 9
DHL'de işçi kıyımına verilen cevap: Direniş!
D. Eren > 9

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Ağustos 2017

İçeride baskı dışarıda gerilim! Nereye kadar?

AKP iktidarı, ülkeye egemen olan OHAL rejimi (buna darbe rejimi de denilebilir) vasıtasıyla, bir parti devleti inşa etmeye çalışıyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "milli şef", AKP'nin de devletin yönetici partisi haline getirilmesi hedefleniyor. Bunu gerçekleştirmek için, yurtiçinde muhaliflere sınırsız bir baskı uygulanırken, dış politikada sürekli gerilim üretiliyor. İçeride, baskı yoluyla tüm muhalif sesler susturulup, tek adam ve tek parti rejiminin önü açılmaya çalışılırken, dış politikada yaratılan gerilim sayesinde milli hassasiyetler yükseltilerek, geniş halk kitlelerinin Erdoğan ve AKP'nin arkasına dizilmesi amaçlanıyor.

Tek adam ve tek parti rejiminin gereği olarak, son iç tüzük değişikliği ile Meclis tümden işlevsizleştiriliyor; sıradan bir tasdik mercii düzeyine indiriliyor. Tek adamın emrettiği düzenlemelerin hızla, sorgusuz sualsiz yasalaştırıldığı bir kuruma dönüşüyor. Meclis kürsüsü, düşüncelerin özgürce dile getirildiği bir yer olmaktan çıkartılırken, milletvekilleri, tüm totaliter rejimlerde olduğu üzere, resmi ideoloji tarafından tahakküm altına alınıyor.

"Milli şef" adayı Erdoğan bile dilini bu yönde düzeltiyor. Siyasete girdiğinden bu yana, "millet" kelimesine etnik bir aidiyet yüklemeyip, sürekli "milletimiz" ifadesini kullanan ve bu yüzden ulusalcı çevrelerce eleştirilen Cumhurbaşkanı Erdoğan, bir süredir, resmi ideolojinin gerektirdiği gibi, tüm açıklamalarında "Türk milleti" ifadesine dönmüş bulunuyor. Devletten bağımsız olan Kürt politikacılara karşı sürdürülen yoğun baskı ve tutuklama kampanyalarının yanı sıra, bu söylemiyle de, Kürt sorununda, inkârcı ve asimilasyoncu geleneksel devlet politikasına sıkı sıkıya sarıldığını ortaya koyuyor.

Meclis, darbe rejiminin noteri haline getirilirken, AKP de, yönetici devlet partisi olarak yeniden şekillendiriliyor. AKP Genel Başkanı Erdoğan partisinin milletvekilleri, belediye başkanları ve il yöneticileri ile yaptığı toplantılarda, onlara ayar çekip, bu göreve hazırlıyor. "Yorulanın kenara çekilmesini", "parti içi rekabet ve çatışmanın terk edilmesini" söyleyerek, onları, itaatkâr ve "milli şef" ile uyumlu olmaları konusunda uyarıyor. Böylece, bir yandan, OHAL rejiminin kimi uygulamalarının partide yarattığı hoşnutsuzluğu bastırmaya çalışırken, diğer yandan partinin kuruluş ayarlarını totaliter devlet ideolojisine göre yeniden düzenliyor.

Devamı 2. sayfada >

Cumhuriyet Davasının en "Şık" savunması

"Bugün burada çıkan karar diyor ki 'Size diz çöktüreceğiz'. Bütün zorbalar, tüm tetikçileriyle bu organize örgütün tüm adamları bilsinler ki ben sadece anne babamın elini öpmek için eğildim. Bundan sonra da böyle devam edeceğim..."

N. Cemal > 3

İstihdam Eylem Planı: Durmak yok taşerona, güvencesizliğe devam!

Hükümet, bir yandan "taşerona kadro verilecek" diyerek taşeron işçilerini oyalarken, diğer yandan kısmi nitelikteki ekonomik ve sosyal hakları da gasp etmenin planlarını yapıyor.

Oya Öznur > 6

Memur-Sen neye ve nereye çağırıyor?

Tepkisini dile getiren kadın sağlık emekçisi protesto ederek toplantıyı terk etti. Üyesi olduğu sendikanın kışkırtıcı ve hedef gösterici tavrını protesto etmesinin karşılığında ise açıkça ve "alçakça" tehdit edildi.

M. Çınar > 7

Söz Yetki Karar İşçilerindir

Türkiye'nin de içinde bulunduğu bölge ateş çemberi içinde, yanıyor. Bu yangın, her geçen gün, farklı ülkeleri kapsayarak genişliyor. İlk bakışta mezhep temelli bir boğazlaşma görüntüsü vermesine karşın, bölge, çok daha karmaşık ve çok yönlü çelişkileri içinde barındıran bir mücadele alanına dönmüş durumda.

Bu yangının Türkiye'ye de sıçraması, hatta sarması kaçınılmaz görünüyor. Bunun iki temel nedeni var. Birincisi, AKP iktidarının, bölgesel güç olma ihtirasıyla bu kavganın içine bodoslama dalması ve bu çerçevede "şeytanla işbirliği yapması". İkinci nedeni ise, içeride iktidarını sağlamlaştırmak adına, toplumu kutuplaştırarak, en ufak bir kıvılcımla patlayacak hale getirmesi.

Bizi ilgilendiren temel mesele, işçi sınıfının da bu kutuplaşmadan etkilenerek kendi içinde bölünmüş olmasıdır. Çünkü savaşların, sömürünün, eşitsizliğin müsebbibi olan, doğayı katleden, tüm insanlığı yıkıma götüren kapitalist sisteme son verecek, sömürünün ve eşitsizliğin olmadığı adil bir düzen olan sosyalizmi kuracak yegâne güç işçi sınıfıdır.

İşçiler, toplumsal ve siyasi mücadelede, kendi sınıfsal konumlarını esas alarak değil, Sünni-Alevi, Türk-Kürt gibi mezhepsel ya da etnik kimlikleri ya da farklı burjuva siyasi eğilimlerin destekçisi olarak yer almaktadırlar. Toplumda mağdurların ve ezilenlerin yanında yer alarak, özgürlük, eşitlik, adalet ve demokrasi mücadelesini tavizsiz olarak sahiplenmekle birlikte, toplumsal ve siyasi mücadelede kendi bağımsız sınıf politikasıyla yer almak, işçi sınıfı için, yaşamsal önem taşımaktadır.

Bunu yapabilmesinin iki koşulu var. Birincisi, burjuva ideolojisinin etkilerinden kurtulup, işçi sınıfı ideolojisinin etki alanını genişletmek. İkincisi ise, ekonomik ve politik temelde mücadelesini yükselterek, toplumsal sahnede bağımsız bir sınıf olarak yerini almaktır.

İşçi Sözü, iki konuda da işçi sınıfına yardımcı olmayı hedeflemektedir. Bu hedefe bağlı olarak, işçi sınıfının burjuva ideolojisinden ve burjuva siyasi eğilimlerden kurtulması için, işçi sınıfının siyasi mücadele deneyim, birikim ve bilgisini sınıfa taşımaya çalışacaktır. Kapitalist sistemi, onun siyasi temsilcilerini ve eğilimlerini teşhir edecektir. Toplumdaki bütün sınıflar hakkında, ezen-ezilen ilişkileri konusunda, işçi sınıfını aydınlatacak, sınıf perspektifinin oluşmasına katkı sunacaktır.

İşçi Sözü, ayrıca, işçilerin kurtuluşunun kendi eseri olacağının bilinciyle, işçi sınıfının inisiyatif kazanmasına, mücadele deneyimlerini geliştirmesine yardımcı olacaktır. Bunu yaparken, doğruların mutlak bilgisine sahip olduğu yanılsamasıyla, ikameci, dayatmacı, sekter politikalar gütmek yerine, işçilerin yaşayarak öğrenmesini sağlayacaktır. Söz, yetki ve kararın işçilere ait olduğu gerçeğini bir an bile akıldan çıkarmayacaktır. İşçilere, bir öğretmen gibi yaklaşmayacak; sınıfla tüm ilişkilerinde, öğrenme-öğretme diyalektiğini hayata geçirecektir.

Öz olarak, **İşçi Sözü**, **işçilerin**, **gözü**, **kulağı** ve **sesi** olacaktır.

Dış politikada gerilim üretiliyor

Dış politikada gerilim üretilerek milli hassasiyetler kaşınıyor. Ülke, ciddi bir dış tehdit altındaymış görüntüsü verilerek, Erdoğan ve AKP iktidarı, ulusal çıkarların en tavizsiz savunucusu olarak öne çıkarılıyor. Böylece, tek parti rejiminin kitle desteği büyütülmeye çalışılıyor. AKP iktidarı, başta Almanya kimi AB üyesi ülkeleri ve ABD'yi hedef alırken, bu ülkelerin 15 Temmuz darbe girişimini desteklediğini, darbecileri barındırdığını iddia ediyor. Ayrıca, ABD'nin, Suriye politikası bağlamında, YPG-SDG ile işbirliğini, teröristleri desteklemek olarak görüyor. O nedenle, Türkiye'ye düşman bir tutum alındığını savunuyor.

Siyasi iktidar çevrelerince ileri sürülen, 15 Temmuz darbe girişiminin arkasında batılı emperyalist ülkelerin bulunduğu tezi, kanıt ve dayanaktan yoksun, bir "şehir efsanesidir." Yine AKP iktidarının, batılı emperyalist ülkelerin çoğunun 15 Temmuz darbe girişimine net bir biçimde karşı çıkmadıkları görüşüne karşı ise şu soru yöneltilebilir: Emperyalistler, şimdiye kadar, hangi darbe ya da darbe girişimine karşı çıktı ki?

Bunlar, Türkiye'de gerçekleştirilen hiçbir askeri darbeye net ve sert bir siyasi tepki göstermemişlerdir. Bunun nedeni, bu darbelerin ülke içindeki yönetici sınıflar arasındaki iktidar mücadelesinin bir ürünü olduğunu bilmeleri ve ulaşılan ekonomik, siyasi ve askeri bütünleşme düzeyinde, Türkiye ile ilişkilerini etkilemeyeceğini öngörmeleridir. Darbeleri, her ne kadar meşruiyetten yoksun oldukları için eleştirseler de, darbecilerle ilişkilerini sürdürmüşlerdir. Yani emperyalistler, "gelen ağam, giden paşam" yaklaşımı göstermişlerdir. Buna bir de, 15 Temmuz darbe girişiminin karanlıkta kalan birçok yönü olması eklenince, batılı emperyalistler, darbe girişimini kınamakta yavaş davranmışlardır.

Darbeciler mi, darbeden kaçanlar mı korunuyor?

AKP iktidarı, başta Almanya ve ABD olmak üzere, batılı ülkeleri darbecileri kendi ülkelerinde barındırarak, koruduklarını savunmaktadır. Ancak darbe girişiminin henüz açığa çıkmamış birçok yanı olmasının yanı sıra, siyasi iktidar, darbecileri kovuşturmak adına, OHAL uygulamaları ile bir karşı darbeyi hayata geçirmiştir. Şu anda ülkede darbe koşulları hüküm sürmektedir. Siyasi iktidar, tüm muhalifleri hedef almaktadır. Yaklaşık elli bin kişi hapse atılmıştır. Görevlerine son verilen kamu çalışanlarının sayısı yüz bini geçmiştir. Kapatılan gazete, televizyonlar ile hapse atılan gazetecilerin sayısı, daha önceki darbelere rahmet okutacak düzeydedir. O nedenle batıya sığınanların hangilerinin darbeci hangilerinin AKP'nin darbe rejiminden kaçanlar olduğu belirsizdir. Hatırlanacağı gibi, 12 Eylül askeri darbesinden sonra da on binlerce devrimci, demokrat, sosyalist ve Kürt batıya kaçmıştı. Batılı ülkeler, 12 Eylül askeri yönetiminin tüm talep ve kınamalarına karşın, bunları iade etmemiş; hatta birçoğuna siyasi sığınmacı statüsü tanımıştı. Bugün de durum aynıdır. Sorunun kaynağı batılı ülkelerin darbecileri koruması değil, AKP iktidarının darbeci tutumudur. Ayrıca, medyada yer alan darbe sanıklarının işkence görmüş haldeki görüntüleri, batıya sığınan darbe şüphelilerinin iade edilmesini engelleyen bir diğer olgudur.

Batılı ülkeler, darbe girişimini "Allahın lûtfu" olarak gören ve kendi darbesini hayata geçiren AKP iktidarına tepkilerini kimi karar ve uygulamalarıyla göstermektedirler. Avrupa Parlamentosu, Türkiye ile tam üyelik görüşmelerinin askıya alınması yönünde bir tavsiye kararı almakta, bazı ülke hükümetleri, Cumhurbaşkanı ve AKP hükümeti bakanlarının, ülkelerinde yaşayan Türkiyeli vatandaşlarla bir araya gelmesini engellemektedir. Buna karşılık olarak, aralarında yabancı ülke vatandaşlarının da yer aldığı insan hakkı savunucuları ve gazeteciler, Türkiye'de ajanlıkla suçlanarak hapse atılmaktadır. Bu arada, sayısı yüzlerle ifade edilen Alman şirketi ve iş insanının, darbecilerle ilişkileri olduğu iddiasıyla izlemeye alındığının ortaya çıkması, gerilimin ekonomik alana sıçramasına yol açtı. Bu, AKP iktidarının en korktuğu şeydi. Bu noktada, hızlı bir geri adım atması, durumu kurtarmasına yetmemiş; hem ülke hem de uluslar arası kamuoyunda inanılırlığı zedelenmiştir.

Darbe rejiminin "yumuşak karnı": Ekonomi

Bir yandan yeni rejim inşasının siyasette ortaya çıkardığı kırılganlıklar, diğer yandan yabancı ülkelerle yaşanan sorunların ne gibi sonuçlara yola açacağı konusundaki belirsizlikler karşısında, ekonomide bir kriz yaşanmaması, siyasi iktidar açısından, yaşamsal önemdedir. Halkın büyük kesimini etkileyen bir kriz hali, AKP iktidarının kitle desteğini aşındıracak; tek adam ve tek parti rejimi kurma yolundaki çabalarını kesintiye ve hatta başarısızlığa uğratabilecektir. Olası bir krizin ilk işaretleri, darbenin ardından, geçen yılın ikinci yarısında gözlenmiştir. Bir yandan ekonomide küçülme yaşanırken diğer yandan Türk lirası, yabancı paralar karşısında hızlı ve yüksek oranlı değer kaybına uğramıştır.

Bunun üzerine, AKP hükümeti yılbaşından itibaren, anayasa referandumunu da dikkate alarak, bütçe musluklarını açmış, devlet teşvik ve harcamalarını arttırmıştır. Böylece ekonomik küçülmenin ve geniş kitlelerin hoşnutsuzluğunun önüne geçmeyi hedeflemiştir. Ancak bu politika yeni sorunlar doğurmuştur. Bir yandan enflasyon yükselirken diğer yandan bütçe açığı artmıştır. Enflasyon yüzde 10'u aşmış, yılın ilk altı ayındaki bütçe açığı 25 milyar lirayı bulmuştur. Yasayla belirlenen 50 milyarlık yıllık devlet borçlanma limitinin sınırına dayanılmıştır. Şimdi bu limitin arttırılması gündemdedir. Bunun sonucu olarak faizler yükselmiştir. Sürekli olarak faizlerin yüksekliğinden yakınan hükümet, kendi ekonomik politikalarıyla bu sonuca yol açmıştır.

OHAL rejiminin getirdiği siyasi belirsizlikler, yerli ve yabancı yatırımcının ileriyi görmesini, dolayısıyla, yatırım iklimini olumsuz etkilemiştir. Ekonominin geleceğini olumsuz etkileyen bir diğer faktör ise, AB ülkeleriyle yaşanan siyasi gerilimlerdir. Bu ülkelerden turist girişinde ciddi bir azalma yaşanmasının yanı sıra, AB çerçevesinde, Türkiye'ye verilecek kimi fonların askıya alınması eğilimi, ülke ekonomisi için sorun oluşturmaktadır.

Mücadele düzeyi belirleyici olacaktır

Tek adam ve tek parti rejimini yerleştirmeye çalışan AKP iktidarı, çok yönlü sorunlarla boğuşmaktadır. Adeta kuşatılmış durumdadır. Referandum sonuçlarından da görüldüğü üzere, halkın en az yarısı, AKP'nin inşa etmeye çalıştığı rejime karşıdır. Darbe rejimi ülke içinde ve dışında tepki görmektedir. Bir yandan büyük sermayenin örgütü TÜSİAD diğer yandan AB ülkelerinin yönetimleri bir darbe rejimi olan OHAL rejimine son verilmesi çağrısı yapmaktadırlar. AKP iktidarı, uluslar arası alanda tamamen yalnızlaşmıştır. Dış politikada attığı her adım fiyaskoyla sonuçlanmaktadır. Ekonomi, yüksek miktarda, kısa vadeli ve risk iştahlı yabancı kaynak girişiyle bir miktar soluklanmış olsa da, bunun ne kadar süreceği belirsizdir.

Ancak akılda tutulması gereken temel gerçek şudur: Ne batılı emperyalistlerin muhalefeti ve tedbirleri ne büyük sermayenin eleştirileri ve hatta ne de ekonomide yaşanacak bir kriz, darbe rejiminin önünü kesme ve onu yenilgiye uğratma gücüne sahip değildir. Onu yenilgiye uğratacak, geleceğe dönük planlarını çöpe atacak biricik güç, demokratik toplumsal muhalefettir. AKP iktidarı da bunun bilincindedir; o nedenle muhaliflerin üzerinden baskıyı eksik etmemektedir. En sıradan hak kazanımı ya da var olan bir hakkın korunması bile yoğun bir mücadeleyi gerektirmektedir.

Diyarbakır'da, polis ablukası altında, adalet ve vicdan nöbeti gerçekleştiren HDP'li milletvekilleri, altına sığınacakları bir ağaç gölgesi ve altlarına serecekleri bir hasır kilime bile mücadele ile ulaşabilmişlerdir. Yine 9 aydır hukuksuz bir biçimde tutuklu bulunan Cumhuriyet Gazetesi yazarları, ancak, cesur ve kararlı bir savunma sayesinde, haklarındaki suçlamaları çürütüp, iddiaları çöpe atabilmişlerdir. Darbe rejiminin panzehiri cesaret, kararlılık ve mücadeledir. O nedenle darbe rejiminin mağdurları, demokrasi mücadelesi temelinde bir araya gelmeli, dayanışmalı ve ortak bir mücadele cephesi inşa etmelidir.

İşçi Sözü

Cumhuriyet Davasının en "Şık" savunması

"Cemaat iktidara ortak olmak istiyor suçlamaları çok kaba. AKP ve Cemaat iki kristal vazo, bu iki vazoyu çarpıştırmamak lazım" diyerek AKP ve Gülen cemaatinin iktidar koalisyonunu ve cemaati veciz sözlerle savunan bir adam düşünün. Bu adam darbe girişimi ve iktidar savaşımı sonrasında AKP'ye yanaşsın, "itirafçı" ve "iftiracı" sıfatıyla gazetelere demeçler versin. Bu adamın adı Hüseyin Gülerce olsun ve onun "iftiracı" sıfatının deli saçmalarına da dayanılarak Cumhuriyet gazetesi yazarları aleyhinde uyduruk bir "iddianame" yazılsın. Bu iddianameyle yılların gazetecileri "Fetöcü" olmakla suçlansın. Hüseyin Gülerce denilen ve 35 yıl boyunca Gülen cemaatinin üst düzey yöneticisi olan bu adam "Fetöcülük" ile suçlanan Cumhuriyet davasının "muteber" tanığı olurken, örneğin Kadri Gürsel gibi bir gazeteci "devlete sızmakla" suçladığı Gülen cemaatinin üyesi olmaktan yargılansın! Tek başına bu örnek bile Cumhuriyet gazetesi davasındaki saçmalıkları, uyduruk tanıkları, sahte delillerle yapılan "yasadışı örgüt" ve "Fetöcülük" suçlamalarını göstermeye yeter.

"Fetöcülük" ile suçlanan Cumhuriyet gazetesi davası yazarlarının "suç delilleri" arasında neler yok ki? Halen ticari faaliyetini sürdürmekte olan "ünlü" ama devlet açısından "şaibeli" ETS Tur firmasını kullanarak tatile çıkmış olmaktan tutun da, devlet açısından "şaibeli" bulunan bir restorandan telefonla yemek siparişi vermeye ya da devlet açısından "şaibeli" bulunan bir ustaya parke döşetmeye kadar uzanan nice saçma ve düzmece delil "iddianame" denilen kâğıt tomarının arasından ortalığa dökülüp saçıldı. Ve tabii ki bunca uyduruk iddia, cezaevine atılarak sanık sandalyesine oturtulan gazetecilerce, adeta paspas gibi yerlerde çiğnenerek çürütüldü. Deyim yerindeyse yargılayanlar yargılandılar, savunmaların her biri iddia makamını mahkûm etmeye yetecek kadar sağlam veriler sundu. Ama öyle bir savunma vardı ki, lafı hiç eğip bükmeden, dolaylı anlatım sanatının yan yollarına sapmaksızın, açık ve seçik bir şekilde "iddianameyi" çöp sepetine attı. AKP ile Gülen cemaatinin ilişkisini bir kez daha anadan üryan ortaya koyuverdi. "AKP ve Cemaat iki kristal vazo, bu iki vazoyu çarpıştırmamak lazım" diyen eski Gülenci Gülerce'nin ve benzerlerinin kafasında o kristalleri kırıverdi. Cumhuriyet gazetesi davasının en "şık" savunması buydu ve suçlayanları yargılayan gazetecinin adı Ahmet Şık'tı.

"Şık" Savunma

"2014'te yayımlanan 'Paralel Yürüdük Biz bu Yollarda' isimli kitabımın önsözünden bir alıntıyla başlayacağım: 'Türkiye'yi siyasal ve toplumsal olarak beraber dönüştüren iki güç olan AKP ve Gülen Cemaati'nin birlikteliği ve yancı desteğiyle sürdürülen, adına iktidar denilen kanalizasyon patladı. 'Yeni Türkiye' denilen garabeti inşa eden, amaca ulaşmak için her türlü araca başvurmanın uygun olduğu makyavelist bir anlayışın hâkim olduğu iki güç; AKP ve Cemaat ayrıştı. Her ikisi de sistemin ve toplumun demokratikleşmesini değil, kendi otoritesini hâkim güç kılmak üzerinden, içinde örgütlenmeye çalıştıkları devleti ele geçirmek isteyen güç odakları. Uzun vadede söz sahibi tek güç olacaklarını düşündükleri devletin otoritesine bağlılığı sarsılmaz kılmaya çalışan bir anlayışa sahip bu iki odak, gördük ki bir yandan ortak düşmanlarla mücadele ederken öte yandan da birbirlerini yok etmeye dönük hamleler için malzeme biriktirmişler...'

Bu satırları yayımladıktan sonra, AKP ve Gülen Cemaati arasındaki savaş daha da şiddetlendi. 2007'deki Ergenekon soruşturmasıyla başlayan sahte bir tarih yazımı sürecinin iktidar ve suç ortaklarının devletin ve ülkenin yağmalanmasından kimin daha çok pay alacağıyla ilgili savaş bir darbe kalkışmasına kadar uzandı. 15 Temmuz 2016'da 250 insanın katledildiği kanlı bir kalkışma yaşandı. Tek failinin Gülen Cemaati olduğuna inanmamız istenen bu kalkışmanın hükümet tarafından önceden bilindiğine yönelik ciddi kuşkular var. Üzerinden bir yıl geçti ve çok sayıda soruşturma açılmasına rağmen kuşkular azalmak yerine giderek arttı. İhtiyaç duyulan 'Kontrollü Kaos' için yol verildiği zannına kapılmamıza neden olan birçok emaresiyle karanlıkta kalması istenen 15 Temmuz darbesi son 10 yıla yayılan sahte tarih yazımının da en önemli kilometre taşı oldu. İçinde sıklıkla geçen 'demokratikleşme-sivilleşme' sözcükleriyle, yalanlarla kurgulanmış bu sahteliğin tek gerçeği ise darbecilerin katlettiği insanlar oldu. Darbenin karanlıkta bırakılmak istenen yanlarına dair sorular sormamız, 'Kontrollü Kaos' dememiz boşa değil. Kalkışmanın hedefindeki kişi Recep Tayyip Erdoğan henüz ülke kan gölünün ortasındayken niyetini açık eden cümleyi ağzından kaçırmış, 'Bu darbe Allah'ın bir lütfudur' demişti. Lütuf denilerek kastedilenin ne olduğunu hep birlikte gördük, yaşadık, yaşıyoruz. Hakikati dile getirenlerin, suç düzenine itiraz edenlerin, gasp edilen haklarını talep edenlerin seslerinin kısılıp boğulmaya çalışıldığı ve giderek koyulaşan karanlık günlerden geçiyoruz. 15 Temmuz'da darbe engellendi ama cunta iktidar oldu.

Darbe kalkışmasından sonra hazırlanan iddianamede Gülen Cemaati'nin amacı şöyle anlatılıyor: 'Türkiye Cumhuriyeti devletinin tüm Anayasal kurumları olan yasama, yürütme ve yargı erklerini ele geçirmek ve bu süreç tamamlandıktan sonra devleti, toplumu ve fertleri FETÖ'nün ideolojisi doğrultusunda yeniden dizayn ederek; oligarşik özellikler taşıyan bir zümre eliyle ekonomik, toplumsal ve siyasi gücü yönetmek.' Bir lütuf olarak görülen kanlı bir kalkışmadan bugüne uzanan süreçte ortaya çıkan, biraz önce özetlediğimiz tabloya baktığımızda, iddianamelerde anlatılan bu amacın gerçekleşmediğini kim söyleyebilir? Türkiye Cumhuriyeti devletinin tüm Anayasal kurumları olan yasama, yürütme ve yargı erkleri ele geçirilmedi mi? OHAL ve KHK'ler aracılığıyla devleti, toplumu ve fertleri kendi ideolojileri ve menfaatleri doğrultusunda dizayn etmeye çalışmıyorlar mı? Devleti ve ülkenin kaynaklarını talan etme niyeti ve kararlılığında, oligarşik özellikler taşıyan bir zümre eliyle ekonomik, toplumsal ve siyasi gücü yönetmeye çalışmıyorlar mı? İşte bu nedenlerle Gülen Cemaati'nin en büyük yenilgisi olan 15 Temmuz kalkışması, aynı zamanda en büyük zaferidir. Çünkü Fethullah Gülen'in idealize ettiği devlet, toplum ve fert modeli 15 Temmuz kalkışması sonrasında hayata geçmiş oldu. İnşa süreci hızla devam eden ve demokrasinin yanında yer alan herkesin karşı çıkması gereken kimin elinde olursa olsun, patenti Fethullah Gülen'dedir. Tam da bu nedenle Fethullah Gülen ve cemaati ne istediyse, Recep Tayyip Erdoğan ve AKP hükümeti vermiştir..."

Cumhuriyet gazetesi davasında 11'i tutuklu 17 kişi yargılanıyor. Davanın ilk duruşma maratonu beş gün sürdü. Mahkeme, 28 Temmuz günü verdiği ilk ara kararla Musa Kart, Bülent Utku, Önder Çelik, Mustafa Kemal Güngör, Güray Öz, Hakan Kara ve Turhan Günay'ın tahliyesine karar verdi. Kadri Gürsel, Murat Sabuncu, Akın Atalay ve Ahmet Şık'ın ise tutukluluğu devam ediyor. Tutukluluğunun devamına karar verilen ve savunması nedeniyle hakkında "suç duyurusu" da yapılan Ahmet Şık duruşmanın son noktasını koydu: "Bugün burada çıkan karar diyor ki 'Size diz çöktüreceğiz'. Bütün zorbalar, tüm tetikçileriyle bu organize örgütün tüm adamları bilsinler ki ben sadece anne babamın elini öpmek için eğildim. Bundan sonra da böyle devam edeceğim..."

Cumhuriyet gazetesi davasında, adeta, Demokratik Cumhuriyet savunması yapan Ahmet Şık'ın da belirttiği gibi; Yılmayacağız, diz çökmeyeceğiz ve istibdat aşığı AKP hükümeti'ni de tarihin çöp sepetine atacağız.

N. Cemal

Vicdan ve Adalet Nöbeti İstanbul'da:

"Durmayalım, dur diyelim, faşizmi durduralım!"

Şişli'den Beşiktaş'a doğru yola çıkıyorum. Şişli Belediyesi'nin temizlik işlerini yapan, bir kent büyüklüğündeki Şişli'nin bütün pisliğini gece gündüz demeden temizleyip paklayan işçilerin çalıştırıldığı aracı şirket Kent-Yol AŞ'nin ihaleye sokulmaması nedeniyle işsiz kalan taşeron temizlik işçilerinin son durumunu öğreniyorum. Şişli Belediyesi ve işçilerin üyesi bulunduğu Genel-İş Sendikası'nın ikinci toplantısında konu "tatlıya" bağlanmış gibi görünüyor. Sendika yetkilisinin anlatımına göre anlaşma toplantısı CHP Genel Merkezi'nde yapılmış. Mesai bitiminde Şişli Belediyesi önünde toplanan işçilere sendikanın eğitim daire başkanı Mahmut Şengül tarafından "görüşmenin olumlu geçtiği" bilgisi veriliyor. Şengül; "Ekmeğimize karşı gelen saldırılara bir yumruk gibi tepki göstereceğiz. Şişli Kent-Yol işçilerinin direnciyle taşerona karşı Türkiye'deki tüm işçilerin ayaklanacağına inanıyorum" diyerek sözlerini noktalıyor...

- Çağla Köse

Maçka Parkı'nın önüne geldiğimde parkın önündeki eflatun ve mor renkli oya ağaçlarının çiçeklendiklerini görüyorum. Aynı ağaçlarından Taksim Meydanı'nda da vardı ve Taksim her yıl çiçeklere bürünürdü. AKP'li İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından o ağaçların hepsi Taksim'den sökülüp atıldılar... Maçka Parkı'nın içinden geçmeye karar veriyor ve AKP'nin özenle seçip işe aldığı "özel" güvenlikçilerin gözlerinin içine bakarak yürüyorum. Şeriat polisi kıvamındaki "özel" güvenlikçilerden biri, yükselen kadın muhalefeti ve tepkiler üzerine, formalite gereği de olsa işten uzaklaştırılmış durumda. O "özel" güvenlikçi şort giydiği için Çağla Köse'yi taciz etmiş ve genç kadını "bu kıyafetle parkta gezemezsin" diyerek Maçka Parkı'nın dışına atmaya kalkmıştı. Tepki ve dayanışma sesleri bir çığ gibi büyüdü. Taciz ve saldırıya maruz kaldığı sırada Çağla'nın yanında bulunan arkadaşı Burcu Şentürk, parkta kendilerine destek olan kadınlı erkekli insanların çokluğuna değinerek "yalnız değilmişiz," diyor ve vicdanlı insanlardan söz ediyordu...

- Ali Kayacan

Maçka'dan Beşiktaş'a iniyor ve Kadıköy vapuruna biniyorum. Gözüm önce "özel" güvenlikçilere takılıyor ve ardından da kafamı vapurun makine dairesinden yana çeviriyorum. Sanki işkence ve çığlık sesleri makine seslerinin içine yapışıp kalmış gibi. Vapurda simit sattığı gerekçesiyle İBB'nin "özel" güvenlikçileri tarafından makine dairesine kapatılan Ali Kayacan'a yapılan işkencenin seslerini duyar gibi oluyorum: "Vapurda simit satamazsın, simitleri makine dairesine bırak dediler. Onları takip ettim. Makine odasına iner inmez bir güvenlikçi simit tepsimi aldı, diğeri de yüzümü tokatladı. Başka bir güvenlikçi de copla vurdu. Burnum kanıyordu. Çok korktum. Dövdükleri anı kameraya çektiler ve beni ölümle tehdit ettiler," diyen genç simitçi Vicdan ve Adalet haykırışının sesiydi...

- Gülşah Erol

İBB'li "özel" güvenlikçilerin gözlerinin içine bakarak vapurdan iniyor ve Kadıköy Metrosu önüne gelerek duraklıyorum. Metro girişinde durdurulan Gülşah Erol'un haykırışları sanki hala yankılanıyor gibi. Gülşah'ın elindeki çello kutusuna "bomba", genç kadına da "terörist" muamelesi çeken polisler, müzisyenin ellerini kelepçelemiş, "güvenlik" odasına kapatıp dövmüş ve hakaret etmişti. Saldırı ve darp görüntüleri sosyal medyada hızla yayıldı: "Enstrümanımı bomba, beni terörist ilan ederek bir odaya kapattılar. İki polis tarafından darp edildim. Ellerime kelepçe takıp defalarca yumruklanıp tekmelendim. Biz bu ülkenin vatandaşıyız diyerek Türk bayrağı ile suratıma vurdular. Benim gibi insanlar bu ülkeden gitmeliymiş. Ben ve benim gibiler vatan hainiymiş. Hapse atmakla tehdit ettiler, tüm aileme ağza alınmayacak sözlerle hakaret ettiler" diyen Gülşah Erol, Vicdan ve Adalet arayışını haykıran bir başka sesti...

- Nesrin Aslan

Kadıköy'den Altıyol'a, Boğa'nın önüne yürüyorum. Yoğurtçu Parkı'na gitmek üzere toplanan irili ufaklı Vicdan ve Adalet nöbetçisi grupları görüyorum. Salı Pazarı istikametinden inip futbolcu Alex'in heykelinin önüne gelene kadar polis arama noktalarından geçiyorum. Alex'in heykelinin karşısında küçük bir karakol, önünde küçük bir meydan, devamında ise Yoğurtçu Parkı var. Meydanda bekleyen kalabalığın içinde Şule İdil Dere'nin annesi Nesrin Aslan'ı görüyorum. İ.Ü. İktisat Fakültesi öğrencisi olan Şule, İBB'nin ölüm saçan hafriyat kamyonlarından birisinin altında, tam da burada, Yoğurtçu Parkı'nın önünde kalmış ve ezilerek can vermişti. Nesrin anne, kızının öldürüldüğü yerde Vicdan ve Adalet Nöbeti'ne gelmiş, bir süre sohbet ediyoruz...

Park tam bir kuşatma altında. TOMA'ları, arama noktalarını, GBT yoklamalarını, içeri alınacakların sayı kotalarını aşabilenler arasına giriyorum ve içeri alınıyorum. Sivil ve resmi polislerce yapılan önceki aramaların ve GBT'lerin yeterince "iyi" yapılıp yapılmadığının kontrol edildiği son arama noktasında çantam bir kez daha sivil polislerce mıncıklanıyor. Park girişinde HDP'li vekillerce karşılanıp kafenin bulunduğu kuşatma çemberinde bir süre daha tutuluyoruz. İçerideki 30 kişilik dayanışmacı grubun çıkmasını bekliyoruz. Vicdan ve Adalet Nöbeti'nin tutulduğu iç noktaya girebilmenin koşulu bu. Ve nihayet sıra bize geliyor ve son polis kapısını da geçerek giriş yapıyoruz. Demir bariyerlerden oluşan uzunca bir koridoru geçiyoruz. Tokalaşıp selamlaşıyor, sınırlı sayıdaki sandalyeleri doldurup yerlere oturuyoruz. O anda Vicdan ve Adalet Nöbeti'nin bir parçası da biz oluyoruz. Kurum ve kuruluşların temsilcileri destek konuşmaları yapıyor, kuşatmaya ve saldırılara inat kararlılık vurguları yapılıyor. HDK Eş Sözcüsü Gülistan Kılıç Koçyiğit "Direnişe ses katalım" çağrısı yapıyor. HDK bileşeni olarak, İşçi Sözü adına orada bulunuyoruz. Aramızda bulunan Rojda'nın ezgilerini dinliyoruz. Ameliyat geçirdiği için Vicdan ve Adalet Nöbeti'ne gelemeyen Barış Bloku Eş Sözcüsü arkadaşımızı, sevgili Bahadır Altan'ı arayıp teselli ediyor ve geçmiş olsun diyoruz...

4 Ağustos cuma akşamı, Vicdan ve Adalet Nöbeti'nden çıkanlar Süreyya Operası önüne, KHK mağduru ve açlık grevi direnişçisi Nuriye ve Semih'le dayanışmaya gittiler. Polis saldırısı, darp ve şiddetin ardından onlarcası gözaltına alındılar: Vicdan ve Adalet Nöbeti sürüyor...

"Herkes için Adalet" diyen HDP'nin Vicdan ve Adalet Nöbeti, tutuklu bulunan HDP Eş Genel Başkanları ve milletvekillerinin serbest bırakılması talebiyle Diyarbakır'ın Ekin Ceren Parkı'nda başladı ve ardından da İstanbul'a devredildi. 1 Ağustos salı günü İstanbul'da başlayan Vicdan ve Adalet Nöbeti, 6 Ağustos pazar gününe kadar devam etti. Pazar günü sona eren nöbetin finaline yine polis saldırdı. Baskı, şiddet ve polis saldırısı altında Kadıköy İskelesi'ne doğru yürüyüşe geçen vicdan ve adalet nöbetçileri, nöbeti Van'a devrettiler. HDP'li vekiller Van'a hareket ettiler: "Durmayalım, dur diyelim, faşizmi durduralım!"

N. Cemal

Sendika ve meslek kuruluşlarından ortak açıklama: "OHAL Değil, Demokrasi ve Adalet İstiyoruz!"

20 Temmuz 2016 tarihinde Olağanüstü Hal (OHAL) ilan edilmesinin üzerinden bir yıl geçti. Bu süre zarfında yayınlanan kanun hükmünde kararnameler ile binlerce kamu emekçisi ihraç edildi, binlerce kamu işçisi işten çıkartıldı. Çok sayıda muhalif basın kuruluşu, vakıf ve dernek kapatıldı. Savunma hakkını kısıtlayan, seyahat ve eğitim haklarını ortadan kaldıran düzenlemeler yapıldı. OHAL'e dayanılarak grevler yasaklandı, toplantı ve gösteriler engellendi.

AKP Hükümeti'nin isteğiyle 19 Temmuz 2017 tarihinden geçerli olacak şekilde OHAL dördüncü kez uzatıldı. Bu kararın ardından, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) tarafından OHAL'in ve kanun hükmünde kararnamelerin derhal kaldırılması talebiyle ortak basın toplantısı düzenlendi.

26 Temmuz 2017 tarihinde Tüm Bel Sen Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen basın toplantısında, antidemokratik uygulamalara ilişkin bir yıllık bilanço da sunuldu. KESK Eş Başkanı Aysun Gezen tarafından okunan açıklamada öne çıkan başlıklar şöyleydi:

•Bugüne kadar çıkan 26 kanun hükmünde kararname ile 130 bine yakın kişi kamu görevinden ihraç edilmiş, 107 kanunda değişiklik yapılmıştır. Sınırlı bir süreyle ve belirli amaçlar için ilan edilmesi ve sadece bu dönemle sınırlı olabilecek düzenlemeler getirmesi gereken OHAL ile bütün bir geleceğimiz şekillendirilmektedir.

•Hayatı darbelerle, Gülen Cemaati gibi cemaat ve tarikatlarla mücadele içinde geçmiş olan emek ve meslek örgütlerinden binlerce kişinin darbe ile ilişkilendirilerek atılması hiçbir biçimde kabul edilemez. Bugün DİSK üyesi 2000'e yakın işçi, KESK üyesi 4000 kamu çalışanı, 3315 hekim ve TMMOB üyesi 3000'in üzerinde mühendis, mimar ve şehir plancısı ihraç edilmiş durumdadır.

•Halkın iradesi ile seçilmiş milletvekilleri, belediye başkanları, mesleğini icra eden gazeteciler, insan hakları mücadelesi yürütenler tutuklanmıştır.

•AKP Başkanı ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, grevleri engellemek için OHAL'i kullandıklarını tüm kamuoyu karşısında açıklamıştır. 2017 yılı boyunca 5 grevi engelleyerek yaklaşık 25 bin işçinin hakkını gasp etmiş, grev ertelemelerinin kapsamını genişletmiştir.

•İşçiler, emekçiler ve emekliler açlık sınırında yaşamaya mahkûm edilmektedir. İhraç edilerek çalışma hakları gasp edilen 37 kişi intihar etmiştir. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça başlattıkları açlık grevinde kritik aşamaya gelmişlerdir. Tutukluluk halleri derhal sonlandırılmalı ve bir an önce görevlerine iade edilmeleri sağlanmalıdır.

•Giderek içine sürüklendiğimiz bu karanlık girdaptan kurtulmak için OHAL ve KHK rejimine derhal son verilmelidir. KHK'lar iptal edilmeli, ihraç edilenler ve açığa alınanlar bütün haklarıyla birlikte işlerine iade edilmelidir.

•Demokratik ve barışçıl yollarla hakkını arayanlara yönelik şiddet son bulmalıdır. Toplumsal barışın, bir arada yaşamın kurulduğu, demokratik, laik bir ülkede yaşamak hepimizin hakkıdır!

Toplantıyı düzenleyen sendika ve meslek kuruluşları, OHAL/KHK rejimine karşı mücadeleyi yükselteceklerini, talepleri karşılanana kadar bu mücadeleden vazgeçmeyeceklerini belirterek, herkesi bu mücadeleye destek vermeye çağırdılar. Açıklama, "OHAL/KHK'lar Gidecek, Biz Kalacağız!" sloganıyla sona erdi.

İşçi Sözü-Haber

Gülsüm Elvan: "Nuriye ve Semih Yaşasın!"

Olağanüstü Hal'in (OHAL) Kanun Hükmünde Kararname'si (KHK) ile ihraç edilen bilim ve eğitim emekçilerinden Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın "işimize geri dönmek istiyoruz" talebiyle dışarıda başlattıkları açlık grevi cezaevi koşullarında devam ediyor. Nuriye ve Semih'in tutsaklık koşulları altında sürdürdükleri açlık grevi hayati tehlike sınırlarına çoktan ulaştı. "Nuriye ve Semih Yaşasın!" diyerek sokağa çıkanlara, çağrı amaçlı basın açıklaması yapanlara ise orantısız polis şiddetiyle karşılık veriliyor. AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın kendisine ve partisine yönelik her türden itirazı ve muhalefeti "terörist" ilan etme politikasının bir sonucu olarak Nuriye ve Semih de "terör örgütü üyesi" ve "terörist" ilan edildiler. İçişleri Bakanlığı ise vahim bir ilke imza atarak, Nuriye ve Semih'i terör örgütü üyesi ilan eden bir kitapçık yayınladı. İçişleri Bakanlığı bu hukuk dışı tutum ve davranışıyla hem iddia hem de karar makamı oldu. Nuriye ve Semih'in adını anan ve yaşamasını isteyen herkes, hukuk dışı tutum ve talimatlarla, "terör örgütünü desteklemek" suçuyla baskı altına alınıp saldırıya uğruyorlar. "Nuriye ve Semih Yaşasın!" diyenlerin haklarında cezai soruşturmalar yapılıyor, gözaltına alınıp tutuklanıyorlar. Beşiktaş ve Konyaspor arasında Samsun'da oynan Süper Kupa maçında "Nuriye ve Semih Yaşasın!" pankartı açan 17 kişi hakkında yakalama kararı çıkartıldı ve tutuklamalar başladı. Samsun Valiliği'nin bu konudaki gerekçesi de "terör örgütü propagandası" oldu. Ankara'da her hafta "İşimizi geri istiyoruz!", "Nuriye ve Semih Yaşasın!" diye sokağa çıkanlara şiddet uygulanıyor, gözaltına alınıyorlar. 4 ve 5 Ağustos tarihlerinde İstanbul Kadıköy ve Beşiktaş'ta "Nuriye ve Semih Yaşasın!" diyerek sokağa çıkanlar gözaltına alınıp şiddete maruz kaldılar. Üç gün boyunca polis şiddeti altında gözaltında tutuldular. İnsan Hakları Derneği (İHD) Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan "Nuriye ve Semih'in isminin kullanıldığı her yere müdahale edilmek isteniyor," diyerek bu isimlerin fiilen yasaklandığını vurguladı.

"Katiller, bana oğlumu verin!"

İstanbul Kadıköy'de 11 Ağustos cuma günü sokağa çıkarak "Nuriye ve Semih Yaşasın!" diye ısrar edenlerin arasında Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan da vardı. Gezi direnişi sürecinde 15 yaşındaki oğlu Berkin Elvan'ı polisin sıktığı gaz fişeğiyle kaybeden Gülsüm Elvan kızıyla birlikte gelmiş ve "Nuriye ve Semih Yaşasın!" diye saf tutmuştu. Polis yine saldırıya geçti ve Gülsüm Elvan'ın da aralarında bulunduğu gruba şiddet uyguladı. On kadar polisin saldırı ve yerlerde sürüklemesi sırasında Gülsüm Elvan'dan şu haykırışlar duyuluyordu: "Katiller, bana oğlumu verin!"

Berkin'i Gezi direnişi sürecinde polisler öldürmüştü. O ise yeni ölümler olmasın, Nuriye ve Semih yaşasın diye Kadıköy'deydi. O gün yerlerde sürükledikleri Gülsüm Elvan'ın kolunu kıranlar yine polisler oldu. Kırdıkları kolunu arkadan kelepçeleyerek acısını artırmaktan ve işkenceye devam etmekten vazgeçmediler. Gülsüm Elvan ise acılı bir anne olarak ölüme karşı yaşamı savunmakta kararlıydı ve sesini yükseltmeye devam etti: "Nuriye ve Semih Yaşasın!"

İşçi Sözü-Haber

İstihdam Eylem Planı:

Durmak yok taşerona, güvencesizliğe devam!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın koordinatörlüğünde hazırlanan "Ulusal İstihdam Stratejisi (2014-2023) ve Eylem Planları (2017-2019)" 07.07.2017 tarihinde Resmî Gazete'de yayınlandı.

Bu Eylem Planı, tıpkı daha önceki planlar gibi, güvencesizliğin ve esnekliğin temel çalışma biçimi haline getirilmesinin yol haritalarından biridir. Zaten Eylem Planı'nın dayandığı Ulusal İstihdam Stratejisi de bu amaca yönelik düzenlenmişti. AKP Hükümeti'nin 2012 yılında yayınladığı Ulusal İstihdam Stratejisi'nin dört ana başlığından biri "işgücü piyasasında güvence ve esnekliğin sağlanması" olarak açıklanmış ve bunu sağlamaya yönelik hedefler ortaya konulmuştu.

Hükümet, aradan geçen beş yılda bu strateji çerçevesinde çok sayıda adım attı. İşçi sınıfının kazanılmış haklarını ve kısmi de olsa sahip olduğu güvenceyi ortadan kaldırmaya dönük bir saldırı hamlesi başlattı. İş Kanunu'nda değişiklikler yapılarak tele çalışma ve evden çalışmayı kapsayan uzaktan çalışma getirildi. Özel istihdam büroları adı altında kiralık işçilik uygulaması yasal hale getirildi. Kıdem tazminatının fona devredilmesi projesi ile iş güvencesinin son dayanağı da ortadan kaldırılmaya çalışıldı…

Bu değişikliklerin tamamı, sermayenin taleplerini karşılamak üzere yapılıyor. Hepsinde ortak amaç "işçilik maliyetlerini" düşürmek olarak ifade ediliyor. Böylece kazanılmış haklar ve iş güvencesi ortadan kaldırılacak, işten çıkartmak kolaylaştırılacak, kıdem tazminatı patronlar üzerinde tehdit olmaktan çıkartılacak, işçiler farklı şirketlerden kiralanabilecek veya evde iş verildiği ölçüde ücretlendirilecek, işçi sağlığı ve güvenliği önlemleri almak gerekmeyecek… Bu saldırı zaten başlamıştı, yeni eylem planlarıyla da sürdürülüyor.

2017-2019 Eylem Planı'nda ne var?

AKP Hükümeti, "güvenceli esneklik" diyerek, sermayenin ve patronların sömürü çarkını "güvence" altına alıyor. Ulusal İstihdam Stratejisi ve Eylem Planı incelendiğinde, işgücü piyasasında neyi "katı" gördükleri ve neyi "esnekleştirilmeye" çalıştıkları daha anlaşılır hale geliyor. 2017-2019 arasına yönelik hedefler özetle şöyle belirtiliyor:

- "İş mevzuatındaki esnek çalışma uygulamaları yeniden değerlendirilecek ve güvenceli esnekliğin sağlanması için gerekli düzenlemeler yapılacak."
- "Esnek çalışma biçimleri hakkında tanıtım, teşvik ve farkındalık yaratmak amacıyla kamuoyunun bilgilendirilmesi sağlanacak."
- "Alt işverenlik uygulaması yeniden gözden geçirilecek."
- "Kısmi süreli çalışanların fazla çalışma yapabilmesi konusunda çalışmalar yapılacak."
- "Bireysel hesaba dayalı kıdem tazminatı sistemine yönelik mevzuat çalışması yapılacak."
- "İş mevzuatındaki deneme ve denkleştirme süresine ilişkin çalışma yapılacak."

Son beş yılda sermaye lehine yapılan değişiklikler yetmemiş olacak ki önümüzdeki dönemde bir yandan iş mevzuatında "esnekliği artıracak" yeni düzenlemeler yapılacak, bir yandan da mevcut koruyucu düzenlemeler ortadan kaldırılacak. Böylece belirsiz, tam süreli ve düzenli iş ilişkileri genel kural olmaktan çıkarken, geçici ve güvencesiz iş ilişkileri yaygınlaştırılacak!

Öyle ki alt işverenlik konusunda asıl iş-yardımcı iş tanımı "esnetilerek" asıl işte de taşeron çalıştırmak yasal hale getirilecek. Kısmi zamanlı işe alınan işçiler fazla çalışmayla tam zamanlı işçi gibi çalıştırılacak ama tam zamanlı işçilerin haklarından yararlanamayacak. Deneme süresi uzatılarak işçilerin işten çıkartılması kolaylaştırılacak. Kıdem tazminatı bireysel hesaba geçirilerek iş güvencesinin en önemli dayanağı ortadan kaldırılacak. İşte iki yılda yapılması planlanan "icraatlar" bunlar!

Eylem Planı'nda, bilişim, finans, inşaat, sağlık, tarım, tekstil ve hazır giyim, turizm sektörleri öncelikli sektörler olarak ele alınıyor. İnşaat sektörü hariç olmak üzere sayılan bu sektörler kadın çalışanların yoğunlukta olduğu sektörler olduğu için, bu hedefler öncelikle kadınları vuracak. Başta tekstil ve hazır giyim olmak üzere kadınların, işler bölünüp evlere dağıtılarak ucuza ve iş güvenliği olmaksızın çalıştırılması da kolaylaştırılacak.

Ulusal İstihdam Stratejisi de Eylem Planı da işçi sınıfının haklarına ve geleceğine yönelik "Gasp Planı"dır. Hükümet, bir yandan "taşerona kadro verilecek" diyerek taşeron işçilerini oyalarken, diğer yandan kısmi nitelikteki ekonomik ve sosyal hakları da gasp etmenin planlarını yapıyor. Hak gasplarına karşı işçi ve emekçilerin acil eylem planını bir an evvel oluşturmak zorundayız!

Oya Öznur

Memur-Sen neye ve nereye çağırıyor?

Memur-Sen'e bağlı Sağlık-Sen Sendikası 14 Temmuz Cuma günü İstanbul Tıp Fakültesi Çapa Hastanesi'nde bir toplantı gerçekleştirdi. Hedefine "Fetöcü" askeri darbe girişimini koymuş gibi görünse de, Sağlık-Sen şube yöneticisinin meramının İTF Çapa Hastanesi'nde çalışan ve yıllardır hak alma mücadelesi veren kişi ve kurumlar olduğu bütün açıklığıyla ortaya çıktı. Emek örgütlerini, AKP Hükümeti ekseninde karalamaya ve açık bir şekilde tasfiye etmeye çağıran Sağlık-Sen şube yöneticisi, kendi üyeleri tarafından da protesto edildi.

Sağlık-Sen Üniversiteler şube yöneticisi "Fetöcü" darbe girişimini hedefine aldığını söylese de, bizzat işaret ettiği İTF Çapa Hastanesi'nde çalışan İstanbul Tabip Odası üye ve yöneticileri ile SES sendikası üye ve yöneticileri oldu. "İçimizdeki hainler, teröre destek veren ve kendine aydın diyen akademisyenler, öğretim üyeleri, doktorlar ve memur kadrosundakiler temizleninceye kadar demokrasi nöbetimiz devam edecektir," diyen Sağlık-Sen şube yöneticisinin kışkırtıcı açıklamaları tepki gördü.

"Alçakça!"

Toplantıda bulunan ve yaklaşık on beş kişiden oluşan sendika üye ve kadrolarını bu temelde harekete geçmeye çağıran sendika şube yöneticisini protesto eden sağlık emekçisi bir kadın ise tepkilerini şöyle dile getirdi: "Böylesine alçakçasını duymamış ve görmemiştim..."

Tepkisini dile getiren kadın sağlık emekçisi protesto ederek toplantıyı terk etti. Üyesi olduğu sendikanın kışkırtıcı ve hedef gösterici tavrını protesto etmesinin karşılığında ise açıkça ve "alçakça" tehdit edildi.

Protesto ederek toplantıyı terk eden kadın sağlık emekçisinin önünü kütüphane kapısında (hiç tanımadığı ve görmediği) üç kişi kesip, "galiba sen evine sağlıcakla gitmek istemiyor, rahatını falan da düşünmüyorsun. Anlaşılan farklı fanteziler içindesin..." diyorlar.

Durumu dile getiren bir dilekçe yazan sağlık emekçisi kadın dilekçesini hastane yönetimine vermiş olsa da, artan baskılar sonucu dilekçesini geri almak zorunda kalmıştır. Aynı gerekçelerle savcılığa başvurmaktan da vazgeç(iril)miştir.

Yaşanan bu durum OHAL'in kimler için çıkarıldığının ve kimlere hizmet ettiğinin göstergelerinden sadece bir tanesidir. İşte AKP Hükümeti, işte OHAL, işte Memur-Sen Konfederasyonu ve işte Sağlık-Sen Sendikası gerçeği.

M. Çınar

Doğaya müdahale ve plansız kentleşme afetlere davetiye çıkarıyor

Ağustos ayında İstanbul'da yaşanan yoğun yağış, şehirdeki alt yapı eksikliği nedeniyle taşkınlara sebep olmuş, kent yaşamını felç etti. TMMOB İSTANBUL İKK yaptığı basın açıklaması ile yağışın sebep olduğu yıkıcı etkinin sebeplerine dikkat çekti:

Şiddetli yağışların doğal yaşam alanlarına ve kent yaşamına etkisi farklı oluyor. Doğal yaşam alanları yağışları tolere edebiliyorken, toprak yapısı, zemini değişmiş, su alanlarının önüne engeller çekilmiş, betonlaşmış ve aşırı yapılaşmış şehirlerde bu yağışlar büyük sorunlara sebebiyet verebilmektedir.

İstanbul ve yakın çevresindeki doğal akım birikimi ve onu şekillendiren akarsu havzaları ile bu havzalardaki doğal akım yönünün kabaca kuzey-güney yönlü olması; akışların ya güneyden Karadeniz'e ya da kuzeyden Marmara Denizi'ne doğru gerçekleşmesi teknik bir bilgidir. Bu teknik bilgi göz önünde bulundurulmadan yapılan yapılaşmalar İstanbul'un her seferinde bir afet platosuna dönmesine neden olmaktadır.

Şiddetli bir yağışı bir afete dönüştüren bazı yönetimsel hatalar vardır. Orman alanlarının, toprak örtüsünün ve su havzalarının yapılaşmaya açılarak yok edilmesi, şehirde yapılan kazı-dolgu çalışmalarının doğal eğim koşullarının değişmesine neden olması, betonlaşma ve diğer sert zemin miktarının artması ile doğal bitki örtüsü tahrip edilerek tarım ve orman alanlarının ortadan kaldırılması, dere ıslahı yapılırken dere yataklarının betonlaştırılması, yağmur suyu kanallarının yetersiz olması ve kanal sistemlerinin birleşik sistemle işletilmesi, yağmur suyu ve atık su kanalizasyon bakımlarının düzenli yapılmaması, yağış oranlarının bütünsel ve yüzyıllık değil kısa vadeli hesaplanması gibi hatalar bunlara örnek olarak gösterilebilir.

Doğal olayların olumsuz etkileri önlenebilirdir. Planlama ve denetleme mekanizmalarının etkin kullanımı, düzenli şehirleşme, rant odaklı değil kamu yararını gözeten ve doğadan yana tavır alan projelendirme bugün yaşananların bir daha tekrar etmemesini sağlayacaktır.

Afetleri yaratan doğa değil, doğaya müdahaledir.

İşçi Sözü - Haber

Venezüella'da neler oluyor?

Sağ muhalefet burjuva demokrasisisin sağladığı olanakları mevcut demokratik rejimi yıkmak ve yerine otoriter bir rejim kurmak için kullanıyor.

Venezüella'da uzun süredir derin bir ekonomik ve politik kriz var. Ekonomisi büyük ölçüde petrol üretimi ve ihracatına dayanan Venezüella'da yaşanan kriz, dünya petrol fiyatlarının düşmesiyle daha da derinleşti. İşçiler ve yoksullardan yana izlediği sosyal reform programlarını fonlamak için kullandığı petrol gelirlerinin düşüşü ve ekonomide yaşanan tıkanıklık ve kaynak sıkıntısı nedeniyle Madura'nın siyasal iktidarı zor günler geçiriyor. ABD destekli neo-liberal sağ muhalefet ise bu durumdan yararlanmaya ve sosyal demokrat Nicolas Madura iktidarını devirmeye çalışıyor.

Bugün Venezüella'da yaşananları anlamak ve anlamlandırmak için tarihi biraz geriye sarmak gerekiyor. Zira bugün yaşanan olaylar ve iktidar mücadelesi birçok açıdan dünün devam ve tekrarı niteliğinde. Chavez'in yükselen işçi hareketi ve sol dalgayı arkasına alarak iktidarı ele geçirişinden sonra eski ekonomik ve siyasi gücünü kaybeden burjuva fraksiyonların yönlendirdiği olayların, darbe çağrısı ve tezgâhlarının evveliyatı var.

Dün!

Chavez'in 1999 yılında başkan seçilmesiyle onun halkçı politikalarından, petrol gelirlerini sermayeye peşkeş çekmek yerine yoksulları, eğitimi, sağlığı desteklemek için oluşturulan sosyal fonlara ve programlara ayırmasından, işsizlere ve evsizlere sahip çıkmasından, büyük tarım arazilerini köylülere dağıtmasından rahatsız olan dünün egemen burjuva fraksiyonları işveren sendikalarının öncülüğünde 11 Nisan 2001'de genel grev ilan ederler. Başkanlık sarayına yürüyüp, kuşatırlar. 12 Nisan'da ordu darbe yapar ve Chavez tutuklanır. Ertesi gün en büyük işveren sendikası Fedecamaras ın başkanı devlet başkanı olarak atanır. Ancak Venezüella halkı ve emekçileri kararlı bir direniş gösterirler. Uluslararası baskılar ve hükümete bağlı genç subayların girişimlerinin de sonucunda darbe ters teper. Chavez 14 Nisan tarihinde devlet başkanlığı görevine geri döner. Devamında ise Chavez iktidarını pekiştirir. Chavez'in iktidarını konsolide etmesi üzerine, burjuva fraksiyonları ortak hareket etmeye başlarlar.

Chavez'in 2013 yılında kanserden ölmesinden sonra (tam da Suudilerin başlattığı petrol savaşlarının ortasında, petrol fiyatlarının dibe vurduğu bir dönemde) iktidar koltuğuna Madura geçer. Bugün Venezüella'da yaşananları Chavez dönemi iktidar mücadelesinin bir devamı ve rövanşıdır.

Bugün!

15 yıldır fiili iktidarda olan Chavez ve ardılı sosyal demokrat Madura geçen sürede yıpranıp güç kaybederken, sağ muhalefet toparlanıp güç kazanmıştır. Sağ muhalefet aylardır sokaklarda gösteri ve yürüyüşler düzenlemektedir. Ülkede adeta düşük yoğunluklu bir içsavaş yaşanmaktadır. Muhalefet kreşleri, anaokullarını yakıyor. İktidar yanlısı unsurlara ve gösterilere saldırıyor. İktidardan yana gördüğü Anayasa Mahkemesi'ni basıyor. Anayasa Mahkemesi'nin mevcut üyelerinin yerine yeni üyeler atıyor. Sokakta polisle çatışıyor. Mecliste, işçi ve yoksullardan yana projeleri ve harcamaları engellemeye çalışıyor. Sokakta çatışıp, etrafı yakıp yıkarken, orduyu da yeni bir darbeye çağırıyor. Uluslararası emperyalist güçleri (özellikle ABD'yi) müdahale etmeye çağırıyor. Uluslararası emperyalist bir askeri müdahalenin ve darbenin koşullarını olgunlaştırmaya çalışıyor.

Venezüella aylardır tam bir kaos içinde. Bu durumu yaratan sağcı güçler ve emperyalist destekçileri saldırılarını kirli bir psikolojik savaş eşliğinde yürütüyor. ABD, uluslararası politikada Çin ve Rusya'ya, İran'a yakın durduğu için Madura iktidarını açıkça devirmeye çalışıyor. Uluslararası burjuva basını sağ muhalefeti "halk hareketi", Madura'yı ise "Diktatör" olarak lanse edip, devrilmesine yönelik kara propaganda yapıyor. Darbeci sağ muhalefeti aklamaya ve parlatmaya çalışıyor. Ukrayna'yı içsavaşa sürükleyen ve ülkenin parçalanmasına yol açanlar da ABD-AB destekli sağ muhalefet ve faşistlerdi.

Venezüella'da şu ana kadar yüzden fazla insan öldü. Muhalefet bir taraftan şiddete başvuruyor, öte yandan da uluslararası müdahale çağrıları yapıyor. Bu haliyle sağ muhalefet Suriye'de ki islamcılara çok benziyor.

Venezuella'da 30 Temmuz tarihinde Kurucu Meclis seçimleri yapıldı. Madura, yeni bir Kurucu Meclis oluşturarak, Ulusal Meclis'te çoğunlukta bulunan sağ muhalefeti etkisizleştirmeye çalışıyor. Yeni bir anayasa taslağı oluşturup, halka onaylatarak mevcut rejimi ve kazanımlarını güvence altına almaya çalışıyor. Bu nedenlerle sağ muhalefet Kurucu Meclis seçimlerini boykot etti ve sonuçlarını tanımayacağını açıkladı. Bunun için 16 Temmuz tarihinde Kurucu Meclis seçimlerini boykota dair (gayrı resmi) bir referandum düzenledi. İki günlük grev ve gösteri yürüyüşleri gerçekleştirdi. Bütün bu gelişmeler Venezuella'da mücadelenin sertleşerek devam edeceğini göstermektedir.

Sağ muhalefet burjuva demokrasisisin sağladığı olanakları mevcut demokratik rejimi yıkmak ve yerine otoriter bir rejim kurmak için kullanıyor. Buna karşın Madura yönetimi toplumsal destek aldığı emekçi ve yoksul kitlelerin gücünü harekete geçirmek, birleşik devrimci işçi hareketini örgütleyip seferber etmekten kaçınıp. Parlamenter yöntemlerden medet umarak, burjuva muhalefet güçleriyle uzlaşabilmenin yollarını arıyor.

Mustafa Eker

Cezaevleri, Tek tip elbise ve Kılıçdaroğlu

HDP Sözcülerinden Osman Baydemir "Kılıçdaroğlu tutuklanırsa hiç şaşırmayın, açıkçası ben şaşırmam," demiş. Bu artık bir öngörü olmaktan çıktı ve ana muhalefet partisinin başının üstünde sallanan bir kılıç...

Bu aralar sıkça cazaevleri bağlamında tek tip elbise konusu gündeme getirilip kamuoyu yoklamaları yapılıyor. AKP Genel Başkanı sıfatındaki Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan ise "Fetöcü" darbecilerin, ABD'nin Guantanamo'da El Kaide'cilere uyguladığı gibi, tek tip tulum giyeceklerini buyururken; "teröristlerin" ise ceket ve pantolondan oluşan tek tip elbise giyeceklerine dair talimatlar veriyor. Cezaevlerindeki tutukluları tek tipleştirerek kişiliksizleştirmek ve emir komuta altındaki askerler gibi itaat etmeye zorlamak 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra uygulamaya konulmuş. Darbeci diktatör General Kenan Evren'in "ne yapalım yani asmayıp da besleyelim mi?" gibi ölüm tehditleriyle ve idam mangalarının infazları gölgesinde tek tip elbise dayatması hayata geçirilmeye çalışılmıştı. Sol - sosyalist devrimci tutsaklar ve Kürt özgürlük mücadelesinin o zamanki gençleri tek tip elbise dayatması karşısında ölümüne bir direniş sergilediler. Diyarbakır ve İstanbul gibi askeri diktatörlüğün merkezi zindanlarındaki faşist uygulamalar sonucunda can kayıpları verdiler ama asla teslim olmadılar. Yine aynı devrimci direnişle karşılık verileceğine dair ise hiç kimsenin kuşkusu olmasın...

AKP Genel Başkanı R.T. Erdoğan'ın, darbe girişimi ve son referandum sonuçlarından sonra koltuğunu sağlama alma telaşı hızlanarak arttı. Dışarıya gerilim içeriye baskı politikalarının eşliğinde saldırılarına hız verdi. Her türden muhalefeti aşama aşama tecrit ve imha süzgecinden geçirmeye başladı. HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ cezaevine atıldı. HDP'li vekiller ve belediye başkanları tutsak edildi. Bu cadı kazanında pişirilen zehirli çorbaya, "teröristlik" yaftasından korkarak tuz ve biber ekleyenler de oldu. Ama bütün bunlar, Enis Berberoğlu örneğinde olduğu gibi sıranın CHP'li vekillere de geleceği gerçeğini fazlaca öteleyemedi...

Sıra kimde?

AKP'nin havuz medyasının en süzmelerinden Yeni Akit'te, Mehtap Yılmaz imzasıyla yeni bir "danışmanlık" hizmeti daha ifa ediliyor ve akıl veriliyor. "Kulağından tuttuğunuz gibi atın içeri Kılıçdaroğlu'nu," başlığı altında neler önerilmiyor ki? Mehtap Yılmaz hükmü hemen açıklıyor: "AB'nin Ortadoğu amaçlarına hizmet etmek" ve "darbecilere destek vermek" Kararın gerekçesi ise şöyle: "Buz devrindeki Sid gibi kendini oradan oraya fırlatıyor... Bilmem kaç km yol tepiyor... Uzatmanın alemi yok... Bu adam apaçık suç işliyor! Darbeci terör örgütlerine açık destek veriyor. E madem öyle... Madem turizm sektörünü sırtından hançerliyor. Madem dünyayı Türkiye'ye karşı kin ve düşmanlığa tahrik ediyor. Kulağından tuttuğunuz gibi atın içeri bu herifi olsun bitsin!" Yeni Akit yazarı ve AKP'nin havuz başı danışmanı Mehtap Yılmaz, CHP'li vekillerden Elif Doğan Türkmen, Eren Erdem ve Gamze İlgezdi'nin de Kılıçdaroğlu'nun yan hücresine konmasını istiyor. Peki, bu öneriler boşuna mı? Hayır! "Ateş olmayan yerden duman çıkmazmış," özdeyişinde olduğu gibi, R.T. Erdoğan tarafından AKP mahallesinde pişirilenlerin dumanı ortalığa savruluveriyor: "Bu zatın karın ağrısı başka. MİT TIR'ları davası ile ilgili suçu sebebiyle cezaevine giren milletvekilinin durumu kendisini rahatsız ediyor. Sorun bir milletvekilinin hapiste olması değil, sonuç bu işin ucunun nereye varacağını biliyor olmasıdır. Yargı soruşturmayı genişlettikçe bunların korkusu artıyor. Çünkü kabahatlerinin farkındalar. Ama korkunun ecele faydası yok. Bunların hesabını verecekler." HDP Sözcülerinden Osman Baydemir "Kılıçdaroğlu tutuklanırsa hiç şaşırmayın, açıkçası ben şaşırmam," demiş. Bu artık bir öngörü olmaktan çıktı ve ana muhalefet partisinin başının üstünde sallanan bir kılıç...

Bedeline katlanırız!

Cumhuriyet gazetesi tutsakları "bedeline katlanırız ama asla tek tip kıyafet giymeyiz," demişler. R.T. Erdoğan'a göre mahkeme kararını beklemeye falan gerek yok: Tutukluluk da neymiş, içeridekilerin hepsi terörist ve teröristler tek tip elbise giyecekler! Gelinen son durumda "yargısız infaz neye deniyordu," diye sormak boşuna. Devletin başındaki zat tek başına iddia ve yargı makamı olarak tüm kararları veriyor. R.T. Erdoğan'ın bir hayali de Kılıçdaroğlu'na tek tip cezaevi kıyafeti giydirmek mi dersiniz? Sahi, Kılıçdaroğlu da tek tip elbiseyi giyecek mi?

Kıvılcım Can

DHL'de işçi kıyımına verilen cevap: Direniş!

OHAL sayesinde patronları rahatlattığını, grev ve hak alma mücadelelerini fiilen yasakladığını söyleyen AKP Genel Başkanı R. Tayyip Erdoğan'a güvenen sermaye, fütursuzca, hak gasplarına ve işçi kıyımına devam ediyor. Bunlardan birini de DHL Express'te yaşamaktayız.

Sendikalılaştıkları ve Tümtis Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle öncü işçiler işten atılmaya başladılar. Dokuz Haziran tarihinde önce iki, ardından da yedi işçiyi sendikal örgütlenme yaptıkları için işten attılar. İşten atılan işçiler ise direniş kararı alarak; "İşçi düşmanı hükümet sizin olsun, biz direniş ve mücadeleyi seçtik," dediler.

"Anayasal ve yasal haklarımızı kullandık, sendikaya üye olduk, örgütlendik," diyen DHL Express işçilerinin talebi net ve açık: "Sendika hakkımız engellenemez! - İşimize ve görev yerlerimize geri dönmek istiyoruz! - İşçi kıyımına son!" DHL işçileri 17 Temmuz tarihinden itibaren Yenibosna - Bahçelievler genel merkez binası önünde direnişe başladılar ve hak alma mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

DHL 220 ülkede 400 bini aşkın işçiyle ticari faaliyet sürdürüyor. AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın tutumunda ve Türkiye'nin mevcut işçi düşmanı gerçekliğinde olduğu gibi, sermayenin sorgusuz ve sualsizce at koşturabildiği ülkelerde, DHL işçilerin en temel haklarından biri olan sendikalılaşmayı bile tanımıyor. Sırtını cumhurbaşkanına, hükümete ve Olağanüstü Hal (OHAL) yasaklarına dayayarak fütursuzca işçi kıyımı yapıyor.

İşten atılan işçilerle İşçi Sözü olarak yaptığımız görüşmelerde öğrendiğimiz bir gerçek daha var: "DHL'de çalışıp da kolay kolay emekli olan bir işçi bulamazsınız. 30 yıllık ticari hayatlarında, bizim tespit edebildiğimiz kadarıyla anca beş işçi emekli olabilmiş. İş güvencemiz ve güvenli bir geleceğimiz yok. En temel çalışma ilkeleri ise işçi haklarını gasp etmek olmuş. İşten atmak keyfi bir uygulama, müdür gelir ve keyfine göre istediği işçiyi pat diye işten atar..." İşten atılan işçiler DHL'nin ücret politikasının da aynı içerikte olduğunu söylüyorlar: "Aldığımız maaşa ek yüzde yirmi 'performans ücreti' ödüyorlar. Bu ne demek? Mobbing ve dayatılan koşullarda rekabet etmek, patrona yaranmak için birbirimizi ezip hırpalamak ve en önemlisi de sendikal örgütlenmeyi ve işçiler arasındaki dayanışmayı engellemek demek. Biz bunları aştık ve örgütlendik. Sendikalı olduk. Bütün tehdit ve baskılara rağmen çalışan arkadaşlarımız bizlerin, işten atılan arkadaşlarının yanına gelip sınıf dayanışması gösteriyorlar. Bu ise gücümüze güç katıyor..."

İşten atılan DHL Express işçileri 17 Temmuz tarihinden itibaren Yenibosna - Bahçelievler'de bulunan DHL Genel Merkez binası önünde direnişteler ve sınıf dostlarını dayanışmaya çağırıyorlar:

Haydi, Sınıf Dayanışmasına!
DHL İşçisi Yalnız Değildir!

D. Eren

Zafer direnen emekçinin olacak!

Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile ihraç edilen kamu emekçilerinin direnişi haftalardır Bakırköy meydanında sürüyor. Kadıköy ve Kartal'da yürütülen direnişle eş zamanlı olarak devam eden kamu emekçilerinin mücadelesi sınıf dostlarının ziyaretleriyle güç kazanıyor.

"İşimizi geri alana ve hesap verilene kadar direnişe devam edeceğiz," diyen kamu emekçileri sık sık sloganlar atarak yoldan geçenleri OHAL ve KHK'lar hakkında bilgilendiriyorlar. İmza toplanıp, bildiriler dağıtılıp, halaylar çekiliyor. Saat başı yapılan düzenli konuşmaların etkisi ise görülüyor.

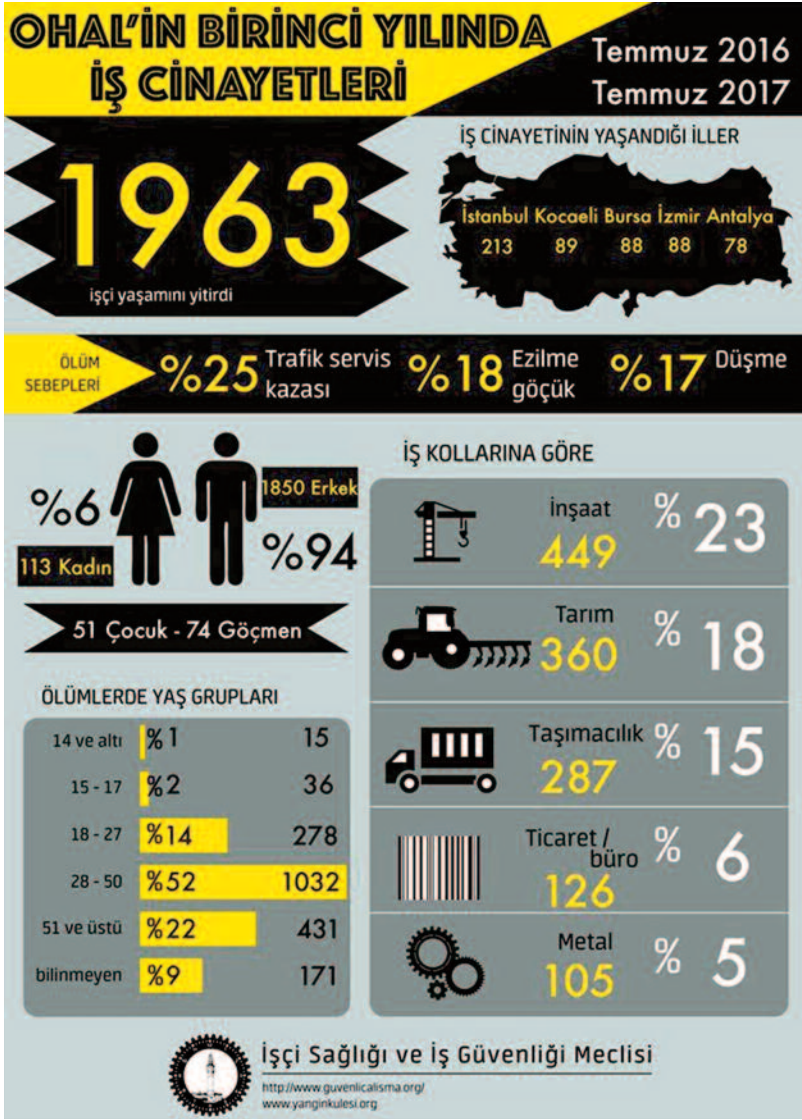
Kamu emekçilerinin direnişinde yer tutan en önemli vurgu ise mücadele arkadaşları Nuriye ve Semih'in açlık grevi. Bakırköy meydanında sık sık "Nuriye - Semih Yalnız Değildir" sloganları yükseliyor.

Kamu emekçilerinin Bakırköy meydanındaki direnişlerinin önemi zaman zaman tezgahlanan saldırı girişimlerinden de anlaşılıyor. İşçi Sözü olarak dayanışmaya gittiğimiz günlerden birinde bunu fiilen görmüş olduk. AKP'nin teşvik ve yönlendirmelerinin açık seçik görünümlerini yansıtan iki kadın "fetöcü teröristler" diye bağırarak saldırdığında, polis uzunca süre bu orta oyununa seyirci kalıyor. Direnişçi kamu emekçileri tezgahlanan saldırıyı soğukkanlıca karşılayarak bu ortaoyununu boşa çıkarıyordu. Dayanışmacıların, saldırganlara ve saldırıya seyirci kalan polise yönelik tepkisi karşısında ise ilginç görüntüler oluştu.

"Emekçiyiz haklıyız kazanacağız, Faşizme karşı omuz omuza, Zafer direnen emekçinin olacak, Direne direnen kazanacağız, Nuriye - Semih yanlız değildir," sloganlarının atıldığı direniş devam ediyor ve dayanışmacı sınıf dostlarını bekliyor.

D. Eren

Son 1 yılda 1963 işçi iş cinayetlerinde katledildi

İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi (İSİG) verilerine göre son 1 yılda en az 1963 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti.

Temmuz 2016 ile Temmuz 2017 tarihleri arasında 51'i çocuk, 74'ü mülteci olmak üzere, en az 1963 işçinin iş cinayetlerinde öldüğünü açıklayan İSİG'e göre İstanbul ili 231 iş cinayetiyle başı çekiyor. Kocaeli 89, İzmir ve Bursa 88, Antalya 78 iş cinayetiyle sıralamanın başındalar.

İş cinayetlerinde ki diğer bir tespit ise yüzde 25'in servis aracıyla trafik kazası, yüzde 18'in ezilme ve göçük, yüzde 17'nin ise yüksekten düşme sonucu olduğu. Sektör olarak 449 ile inşaat, 360 ile tarım, 287 ile taşımacılık, 126 ile ticaret/büro, 105 ile de metal işkolu iş cinayetlerinde başı çekiyor.

İş cinayetinde ölenlerin 15'i 14 yaşın altında. 36'sı ise 15-17 yaş aralığında çocuk işçiler.

OHAL ve İş cinayetleri ilişkisini ise İSİG şöyle açıkladı: " Özellikle 2016 yılı Şubat ayı ile başlayan ve OHAL sonrası devam eden süreçte iş cinayetlerinde büyük bir artış meydana geldi. Tespit edilebilen iş cinayeti sayısı 2000'e ulaştı. OHAL sonrası toplu iş cinayetlerinden ziyade tek gerçekleşen iş cinayetleri çoğaldı ve seri ve sürekli bir biçim aldı. Bu durum işçilerin ülkemizde ve işyerlerinde söz ve karar süreçlerindeki dışlanmasının pekiştiğini de ifade ediyor..."

İşçi Sözü-Haber

Slikozis can almaya devam ediyor!

2002 yılında İstanbul'a gelen Arif Okul kot kumlama atölyesinde çalışmaya başladı. Kot kumlama işçilerinin ölümcül belası Slikozis hastalığı Arif Okul'u da pençesine aldı. İki yıldır da Diyarbakır'da tedavi görüyordu. 4 yaşında bir çocuğu olan 34 yaşındaki Arif Okul'u Slikozis hastalığı nedeniyle kaybettik.

Arif Okul ne ilk ne de son Slikozis kurbanı. Birçok kot kumlama işçisi Slikozis hastalığının pençesinde yaşam mücadelesi veriyor. Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hayatını kaybeden Arif Okul Slikozis gerçeğini yeniden görünür kıldı. Hayatını kaybeden Arif Okul için Diyarbakır'ın Bağlar İlçesi'nde taziye çadırı kuruldu. Taziye çadırına gelen Slikozis hastası arkadaşlarından Mehmet Tektaş "bu hastalığa bir çözüm bulunsun" diyor.

Arif Okul ile kot kumlama işine başladığını belirten Mehmet Tektaş "Diyarbakır'da 60 dolayında Slikozis hastası arkadaşımız var," diyor. "Hastalığım nedeniyle herhangi bir işte çalışamıyorum. Slikozis hastası arkadaşlarımızdan 12'sinin sağlık durumu ağır," diyen Mehmet Tektaş Arif Okul'un nasıl ve neden öldüğünü açıklıyor.

Çok sayıda Slikozis hastası var ve ölümü bekliyorlar. Slikozis bir meslek hastalığı ve göz göre göre ölüme davetiye çıkartılıyor. Slikozis demek iş cinayeti demektir!

İşçi Sözü-Haber

Gezi'ye düşman, Ensar'a dost Turkcell!

Fizik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Alper Mertoğlu, Gezi Parkı eylemleri sırasında Eskişehir'de polis ve sivil kişilerce dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz'ın adını yaşatmak için kurulan eğitim vakfına destek sağlamak için bir kampanya başlattı. Ali İsmail Korkmaz'ın ölüm yıldönümü olan 10 Temmuz'da "Kıtadan kıtaya düşlerinde özgür dünya" sloganıyla başlattığı kampanya, 23 Temmuz günü yapılacak Boğaziçi 2017 Yüzme Yarışı'na katılmasıyla son bulacaktı. Kampanyaya katılmak isteyenler de açılan banka hesabına bağış yaparak Ali İsmail Korkmaz Eğitim Vakfı'na destek sağlayacaklardı.

Bu çalışmanın sosyal medyada ve basında yer alması üzerine, 21 Temmuz günü Alper Mertoğlu 12 yıldır çalışmakta olduğu Turkcell İletişim Hizmetleri A.Ş. tarafından apar topar işten çıkartıldı. İşten çıkartılma gerekçesini sorduğunda "güven erozyonu" denildi ve başka bir açıklama yapılmadı. Gazetemizin sorularını yanıtlayan Mertoğlu, "Acilen görüşmeye çağırıldım. Önüme iki kâğıt koydular. Biri istifa ve protokol metniydi. Bunları imzalarsam tazminatlarımı ödeyeceklerini söylediler. Diğeri ise 'güven ilişkisinin ortadan kalkmasına yol açan davranışlarınızdan' diyen bir fesih bildirimiydi. Bu 'davranışların' ne olduğunu sorduğumda hiçbir şey söyleyemediler. Hiçbirini imzalamadım. Meslek odası yöneticisiyim, muhalifim, Ali İsmail Korkmaz Vakfı'na destek oldum... Apar topar işten çıkartılmamın, diğer çalışanlara gözdağı vermek için siyasi amaçla yapıldığını düşünüyorum." Mertoğlu sözlerini, işe iade davası başta olmak üzere her türlü hukuki yola başvuracağını söyleyerek tamamladı.

Fizik Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı'nın haksız şekilde işten çıkartılması karşısında TMMOB İL Koordinasyon Kurulu da 4 Ağustos günü bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada; "Alper Mertoğlu vakfın (ALİKEV) çalışmalarını duyurmak ve desteklemek için İstanbul Boğazı yüzme yarışmasına katılmış ve bu vesileyle geniş çaplı bir kampanya yürütmüştür. Buna karşın; toplumsal hafızamızda çok kötü bir yeri olan, yandaş firma ve cemaatler tarafından desteklenen Ensar Vakfı'nın en büyük sponsorlarından olan Turkcell, Alper Mertoğlu'nun ALİKEV'e destek amacıyla düzenlemiş olduğu eğitim, spor ve barış içerikli kampanyasını 'öteki' tarafta gördüğü için adil olmayan bir tutum sergilemiş ve çalışanını işten atmıştır. Bu durumda şirket politikası kişisel hak ve özgürlüklerin neresinde durmaktadır? Türkiye'de işçi alımı ve işten çıkarmalar artık kişinin iktidarı destekleyip desteklemediğine göre mi yapılmaktadır? Şirket, Türkiye'nin çocuklarını birbirinden ayırmakta mıdır? Ali İsmail Korkmaz ve onun hayallerini paylaşanlar bu toprakların çocuğu değil midir?.."

Çocuk istismarcılarını istihdam etmekle ün yapan Ensar Vakfı'nın sponsorlarından olan Turkcell'in, AKP iktidarını sarsan Gezi'nin çocuklarına düşman olmasında şaşırtıcı bir yan yok. Turkcell'in yandaşlıktaki son adımı AKP'ye muhalif çalışanları işten çıkartmak olacak belli ki. Ancak ne yaparsa yapsınlar, AKP yandaşlığına işçi düşmanlığını da eklesinler sonuç değişmeyecek: Ali İsmail Korkmaz'ı ve Gezi Parkı eylemleri sırasında öldürülen gençleri unutturamayacaklar! Gezi'de "bu daha başlangıç" diyenler, mücadeleye devam edecek!

İşçi Sözü-Haber